

Els grafiters

Hi havia una vegada uns grafiters que eren pintors i sempre estaven pintant les parets. Els veïns estaven molt enfadats amb els grafiters i pintaven de blanc cada cop que ells ho embrutaven. Un dia, tots els veïns van anar a l'ajuntament per queixar-se dels nois que embrutaven les parets. La guàrdia urbana va començar a vigilar més pels carrers i van començar a posar multes a les persones que fessin grafitis. Els grafiters estaven molt enfadats perquè ja no tenien un lloc on pintar, llavors van anar a l'ajuntament a queixar-se de que no els deixessin expressar el seu art. Els de l'ajuntament van dir que haurien de fer una reunió amb els veïns per a pactar un lloc on poguessin fer els seus dibuixos, però els veïns van dir que no es reunirien amb ells perquè pensaven que eren males persones, ja que els jutjaven per com anaven vestits. A l'ajuntament els van convèncer per a que hi anessin i allà van descobrir que aquella colla de nois grafiters eren unes persones excel·lents que només volien plasmar a les parets el seu art. Després d'aquella reunió van arribar a un acord per a que els veïns els hi deixessin un tros de paret en un mur que hi havia al barri per poder pintar tot el que volguessin. Finalment, veïns i grafiters van comprendre la situació de l'altre i també van entendre que no havien de jutjar a les persones pel seu aspecte exterior.

JESÚS CORTÉS

